

ՔԱՐՈԶԽՈՍՄԱԿԱՆ

Տ. ԱՐՄԱՇ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՆԱԼԲԱՆԴՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ԱՅԹՈՒՄ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(5 սեպտեմբերի 2004 թ.)

«Մի երկնչիր հոյր փոքրիկ»:

(Ղուկ. ԺԲ 32)

«Յանուն Տօր եւ Որդոյ եւ Տօգոյն Սրբոյ. ամէն»:

Միրելի հավաքացալներ, սիրելի ուխտավորներ Դամասկոսեն, այսօր անդրանիկ այս Պարարագիս եւ գորացած մեր ուխտավորներու աղոթքով, իմ հոգվոյս առաջին պարսքը կհամարեմ իմ որդիական ջերմ սերը եւ հավաքարմությունը հայրներու ազգիս Տայրապետ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Տայոց Կաթողիկոսին, որ իր հայրական գուրգուրանքով եւ իր հայրապետական օրհնությամբ արժանացանք այս պաշտոնին ու ծառայության եւ իր հոգաբարությամբ եւ հրավերով ահա այսօր ուխտավորներով կգտնվինք Մայր Աթոռի մեջ՝ նորոգելու մեր ուխտը, թրծվելու Մայր Տայրեկնքի հողին հետ եւ սրանալու օրհնությունը Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի:

«Մի երկնչիր հոյր փոքրիկ»:

Ահա փոքրիկ հոյր է Դամասկոսի հայ գաղութը, բայց իր փոքրության մեջ կվառվի եւ կապրի Էջմիածնի օրհնությամբ, կվառվի, կգոյարեն եւ իր ծառայությունը կբերե Էջմիածնի ներկայությամբ եւ այսօր որպէս ուխտավոր եկած ենք Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին՝ րալու մեր գորակցությունը, րալու մեր հավաքարմությունը եւ միաժամանակ այստեղ գորանալով, հոգեպէս ամրանալով, մեր սկզբունքներուն մեջ գտրեանդվելով վերադառնալ եւ այնտեղ մեզի հետ րանել Վեհափառ Տայրապետի եւ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի օրհնությունները: Եթե փոքրիկ հոյր ենք, կապրինք Մայր Տայրեկնքով, եթե փոքրիկ հոյր ենք, չենք երկնչիր Տիրոջ խոսրումին համաձայն, կապրինք եւ կվառվինք Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնով:

Այսօր, սիրելի հավաքացալներ, մեզի հետ ուխտավորներ բերած ենք Դամասկոսի մեր եկեղեցիեն, ուր ամեն կիրակի րեղի հավաքացալներ իրենց աղոթքը կբարձրացեն Դամասկոսի Ս. Մարգիս առաջնորդանիստ եկեղեցիեն, որուն Խորանին առջև ամեն երիտասարդ գույգ կյանքի խոսրումով կմիանա, նույն Խորանեն, որուն առջև ամեն հայորդի մանուկ կսրանա մկրտության դրոշմը, նույն Խորանին առջևեն, ուր ամեն հայորդի հրաժեշտ կառնի իր երկրավոր կյանքեն... բերած ենք իբրև արտահայտություն մեր հոգևոր կապի, իբրև արտահայտություն մեր գորակցության Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի, մոմեր, որ այսօր ահա կվառենք Մայր Աթոռի աշրանակներուն մեջ՝ մեր աղոթքը միախառնելով ձեր աղոթքին եւ ձեր աղոթքի գորությունը մեզի հետ րանելով պանդուխտ երկիր՝ Սուրիո Տանրապետության մեջ մեր վայելած շրջանակներուն մեջ եւ ի Դամասկոս:

Այստեղ երբ կթրծվինք օրհնությամբ եւ կգորանանք Մայր Աթոռի փառքով, երբ կգտրեանդվինք Ս. Էջմիածնի Միածնաէջ րեսիքի լույսով, կվերադառնանք մեր րեղերը՝ այս ան-

գամ հսրակ, անաղարար և բյուրեղյա հայելին դառնալու Մայր Հայրենիքի և Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի: Թող ամեն ոք, որ հաղորդվին մեզի հետ, ամեն ոք թող երբ փեսնեն մեզ կառչած մեր սկզբունքին, հավաքարհմ մեր հեռանկարներուն, արմարապես զորացած մեր ավանդույթամբ, թող մեր միջով հայելանանք, և մեր միջով անոնք փեսնեն Մայր Հայրենիք և Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը: Եվ եթե ունինք այս օրհնությունը, եթե ունինք այս զորակցությունը, այն ժամանակ է, որ իսկապես կանդադառանք և հոգեպես կապրինք Տիրոջ այն խոսքը, Տիրոջ խոսքումը, որ կըսես. «Մի երկնջիր հոս փոքրիկ»:

Միտելի հավաքացյալներ, այսօր խումբ մը ուխտավորներով ձնկաչոք կաղոթենք Էջմիածնի Իջման Սուրբ Խորանին առջև և մեր հոգվո ուխտը կկատարենք՝ սրանալով օրհնությունը Մայր Աթոռի Ս. Էջմիածնի, լուսավորվելով միածնաէջ փեսիլքով, միախառնվելով հայրենիքի՝ մեր հայրերու դարավոր հողին, զորացած կվերադառնանք՝ մեր մեջ միշտ վառ պահելու սերը, հարգանքը, հավաքարմությունը և զորակցությունը առ Հայրենիք և առ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին: Ուրեմն, կերթանք մեր հոսքը իբրև փոքրիկ հոփ, բայց հոս, որ Տիրոջ պարգամով երբեք չի երկնջիր: Եվ ահա այս պարգամին և խոսքումին վրան հիմնըված արժանի եղանք նաև մեր մեջ մարմնավորելու Տիրոջ խոսքումը, որ կըսես՝ և անոնք պիտի ըլլան մեկ հոս և մեկ հովիվ:

«Մի երկնջիր հոս փոքրիկ»:

Ահա այս է պարգամը մեր Տիրոջ, զոր այսօր կառնենք այս սրբավայրեն և փառք կուտանք Աստուծոն, որ արժանի դարձուց այսօրեղ ներկայանալու և աղոթքի կենալու Սուրբ Խորանին առջև: Եվ գուրեպնդված իր հրավերով, գուրեպնդված իր օրհնությամբ կվերադառնանք մեր ծառայության վայրերը և այնպեղ իսկ փառք փալու Տիրոջը, օրհնաբանելու, որովհետև միայն իրեն է, որ կվայելն փառքը, իշխանությունը և պարիվը հավիպյանս հավիպնից, ամեն.

«Ճնորհք, սէր և խաղաղութիւն եղիցի ընդ ձեզ և ընդ ամենեկեանսդ. ամէն»: